

Sygn. akt: I C 291/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 24 października 2019r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: sekr. sąd. Małgorzata Wilkońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2019r

sprawy z powództwa **B. B.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8394,80 zł. (osiem tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 8 088,80 zł. od dnia 16 czerwca 2016r do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Sygnatura akt: I C 291/17

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wystąpiła przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 18 500 zł. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę po wypadku z dnia 16.06.2016r oraz o odszkodowanie w kwocie 1088,80 zł. tytułem zwrotu kosztów leczenia i sporządzonej opinii medycznej, a także o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, wskazując że sprawca wypadku był ubezpieczony u pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując że wypłacił powódce kwotę 1500 zł. tytułem zadośćuczynienia i kwotę 128, 80 zł. tytułem odszkodowania, twierdząc że ta wypłata zrekompensowała krzywdę i szkodę doznane przez powódkę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 listopada 2015r. D. S. kierując samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...), jechał ul. (...). D. w G. w kierunku Estakady K. i przed skrzyżowaniem ul. (...), nie zachowując należytej ostrożności podczas zbliżania się do przejścia dla pieszych, potracił powódkę B. B., przechodzącą z lewej strony jezdni na prawą.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 13 kwietnia 2016r. k. 19-20, zeznania świadka M. B. płyta CD k. 117, przesłuchanie powódki B. B. płyta CD k. 117)

Karetka pogotowia ratunkowego przewiozła powódkę na Szpitalny Oddział Ratunkowy Szpitala (...). W. a P. w G., gdzie po wykonaniu badania RTG kolana i podudzia prawego oraz po konsultacji ortopedycznej stwierdzono uraz kończyny dolnej prawej i ranę tłuczoną kolana prawego, dokonano zszycia rany i zwolniono powódkę do domu z zaleceniem usunięcia szwów za 7-10 dni w poradni chirurgicznej, odciążania kończyny, chodzenia o kulach

łokciowych, kontroli w poradni ortopedycznej oraz stosowania przeciwbólowo ibuprofenu. Od 13 listopada 2015r. dalsze leczenie powódka kontynuowała w (...) sp. z o.o. w G.. W toku leczenia lekarz ortopeda kilkakrotnie kierował powódkę na zabiegi rehabilitacyjne, a w dniu 5 lutego 2016r. skierował ją na badanie (...) stawu kolanowego. W dniu 14 grudnia 2015r. u powódki wykonano badanie USG stawu kolanowego, zaś w dniu 31 marca 2016r. badanie (...) tego stawu. Powódka przeszła kilka serii zabiegów rehabilitacyjnych m.in. w okresie 2-15 grudnia 2015r., 16-29 lutego 2016r., 15-28 kwietnia 2016r., w lutym 2017r., 3-14 września 2018r., 3-14 czerwca 2019r. W dniu 19 maja 2018r. natomiast powódka przeszła zabieg chondropatii III. stopnia rzepek i II. stopnia przedziału bocznego prawego stawu kolanowego.

(dowód: dokumentacja medyczna leczenia powódki k. 23-41, 108-109, 202-204, przesłuchanie powódki B. B. płyta CD k. 117)

W okresie od 11 stycznia 2016r. do 20 kwietnia 2016r. powódka kontynuowała rehabilitację w Zakładzie (...) sp. z o.o. w G. pod kierunkiem fizjoterapeuty P. W.. Rehabilitacja obejmowała w sumie 11 zabiegów, w tym m.in. trening stabilizacyjny stawu kolanowego, terapię przeciwobrzękową i masaże rozluźniające mięśnie. W trakcie rehabilitacji powódka skarżyła się na silne dolegliwości bólowe. Fizjoterapeuta zalecił powódce wykonywanie ćwiczeń stawów kolanowych w domu. Wskutek fizjoterapii nastąpiła redukcja obrzęku, a także uzyskano większy kąt zgięcia nogi w stawie kolanowym. Zabiegi były odpłatne.

(dowód: dokumentacja medyczna leczenia powódki k. 39-41, zeznania świadka P. W. płyta CD k. 117)

Wskutek wypadku powódka doznała stłuczenia stawu kolanowego, a zwłaszcza rzepekowo – udowego, a także rany tłuczonej okolicy przedrzepkowej prawej. Stłuczenie stawu doprowadziło do pogłębienia istniejącego wcześniej uszkodzenia chrząstki stawowej stawu kolanowego prawego, natomiast rana tłuczona została zaopatrzona chirurgicznie i uzyskano wygojenie w typowym terminie z wytworzeniem blizny. Przed wypadkiem u powódki występowała lateralizacja rzepek na podłożu koślawości stawu kolanowego, co prowadziło do nadmiernego zużycia chrząstki stawowej w bocznym przedziale stawu. Stłuczenie kolana w wypadku nałożyło się na istniejącą wcześniej dysfunkcję i spowodowało powiększenie rozmiaru dysfunkcji. Wskutek wypadku powódka odniosła trwałe uszczerbek na zdrowiu w wysokości 1 %. U powódki występuje blizna o długości 4 cm w okolicy przedrzepkowej, która stanowi dyskomfort np. przy klękaniu. Stosowanie kul, rehabilitacji i operacja były medycznie uzasadnione. Po wypadku odczuwane przez powódkę dolegliwości bólowe były znaczne, po 3-4 tygodniach zmniejszyły się. Leczenie dawało mierne efekty i zaszła konieczność leczenia operacyjnego. Powódka nie wymagała pomocy ze strony osób trzecich. Powódka w okresie leczenia była osobą samodzielnie chodzącą i mogła dotrzeć do placówek medycznych komunikacją zbiorową.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii W. P. k. 187-188v)

W wyniku wypadku nie doszło do uszkodzenia kręgosłupa i obrażeń głowy, nie wystąpiły objawy patologiczne ze strony układu nerwowego, powódka nie wymagała leczenia neurologicznego i nie odniosła żadnego uszczerbku na zdrowiu w ujęciu neurologicznym.

(dowód: pisemna opinia biegłej sądowej z zakresu neurologii M. Ż. k. 130-131)

Po wypadku powódka poruszała się o dwóch kulach łokciowych do lutego 2016r., a następnie do końca kwietnia 2016r. o jednej kuli. Przy wychodzeniu z domu mąż powódki i jej sąsiad J. L. znosili powódkę po schodach na krześle.

(dowód: zeznania świadka J. L. płyta CD k. 117, przesłuchanie powódki B. B. płyta CD k. 117)

Po wypadku powódka skarżyła się na silne dolegliwości bólowe, przez kilka miesięcy przyjmowała leki przeciwbólowe, bała się stanąć na prawej nodze. Powódka zamknęła się w sobie, miała problemy ze snem. Mąż powódki wykonywał czynności związane z prowadzeniem domu. Powódka nie mogła uczestniczyć w przygotowaniach do Świąt Bożego Narodzenia 2015r.

(dowód: zeznania świadka M. B. płyta CD k. 117, przesłuchanie powódki B. B. płyta CD k. 117)

Powódka przeżyła zdarzenie jako doświadczenie silnego stresu, który na przestrzeni kilku – kilkunastu tygodni wywołało u niej dotkliwe objawy o charakterze nastroju rezygnacyjnego, zubożenia, rozpaczy, izolowania społecznego, zaburzeń snu itp. Następnie, rozwinęły się u niej dominująco lęki i objawy z kręgu unikania, które wedle deklaracji utrzymują się nadal.

(dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu psychologii J. P. k. 218-226)

Powódka poniosła następujące koszty leczenia:

- badania USG kolana w dniu 14 grudnia 2015r. w kwocie 95 zł;
- zabiegów rehabilitacyjnych w dniu 15 stycznia 2016r. za kwotę 45 zł;
- zakupu kremu C. w dniu 19 stycznia 2016r. za kwotę 18,80 zł;
- zakupu piłki w dniu 8 lutego 2016r. za kwotę 32 zł;
- badania (...) w dniu 20 lutego 2016r. w kwocie 425 zł;
- zakupu żelu H. Forte H. w dniu 18 marca 2016r. za kwotę 19,80 zł;
- konsultacji radiologicznej w dniu 31 marca 2016r. za kwotę 100 zł;
- zakupu żelu H. w dniu 4 kwietnia 2016r. za kwotę 22 zł;
- zabiegów rehabilitacyjnych w okresie 25 luty – 20 kwietnia 2016r. w kwocie 306 zł.

(dowód: paragony fiskalne i faktury VAT k. 44-47)

Przed wypadkiem, w dniu 6 listopada 2015r., powódka ustaliła warunki pracy w charakterze specjalisty do spraw obsługi klienta w zakresie usług turystycznych, którą miała podjąć od dnia 1 grudnia 2015r. W związku z obrażeniami odniesionymi wskutek wypadku powódka nie podjęła zatrudnienia.

(dowód: oświadczenia k. 21-22, przesłuchanie powódki B. B. płyta CD k. 117)

Sprawca wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawartej z pozwanym zakładem ubezpieczeń. Pismem z dnia 9 maja 2016r. (doręczonym w dniu 16 maja 2016r.) powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, żądając zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł, zwrotu kosztów leczenia i rehabilitacji w kwocie 757,60 zł, zwrotu kosztów transportu w kwocie 9.731,60 zł, zwrotu kosztów dodatkowej opieki w kwocie 10.172,76 zł, utraconych zarobków w kwocie 7.595,10 zł oraz zwrotu kosztów wykonania opinii medycznej w kwocie 350 zł. Decyzją z dnia 10 czerwca 2016r. pozwany przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 1.500 zł, zwrot kosztów przejazdu w kwocie 110 zł, zwrot kosztów leczenia w kwocie 18,80 zł, zaś decyzją z dnia 19 września 2016r. dodatkowo kwotę 8,68 zł z tytułu zwrotu kosztów leczenia.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: pismo z dnia 9 maja 2016r., decyzję pozwanego z dnia 10 czerwca 2016r., decyzję pozwanego z dnia 19 września 2016r., potwierdzenia wypłaty odszkodowania [w:] akta szkody nr (...) płyta CD k. 87)

Powódka zleciła wykonanie ekspertyzy dotyczącej jej stanu zdrowia, z tytułu czego poniosła wydatek w kwocie 350 zł.

(dowód: opinia medyczna k. 42-43)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, dowodu z zeznań świadków M. B., P. W. i J. L., dowodu z przesłuchania powódki oraz dowodu z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii, neurologii i psychologii.

W ocenie Sądu dowody z dokumentów prywatnych w postaci dokumentacji medycznej, akt szkody, faktur potwierdzających poniesione przez powódkę wydatki są wiarygodne, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, a nadto nie posiadają one żadnych cech świadczących o ich przerobieniu, podrobieniu czy innej ingerencji itp. Stąd należało uznać, że odzwierciedlają one rzeczywisty przebieg postępowania likwidacyjnego, faktyczny przebieg leczenia powódki, jak również poniesionych przez nią kosztów. Natomiast wyrok karny stanowi dokument urzędowy, z którym związane jest domniemanie zgodności z prawdą wyrażonych w nim oświadczeń (art. 244 kpc), którego żadna ze stron nie kwestionowała w toku niniejszego postępowania.

Za wiarygodny dowód na okoliczność następstw wypadku dla stanu zdrowia powódki po wypadku Sąd uznał też dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii. Zarówno opinia biegłej M. Ż., jak też opinia biegłego W. P. została sporządzona w sposób rzetelny, profesjonalny i z zachowaniem należytych standardów, stanowiąc w pełni przydatny dowód do rozstrzygnięcia sprawy. Przedstawione w opinii wnioski dotyczące stanu zdrowia powódki, przebiegu leczenia, następstw wypadku oraz rokowań na przyszłość są jednoznaczne i stanowcze, poparte wszechstronną analizą przedstawionej przez powódkę dokumentacji medycznej oraz badaniem poszkodowanej. Przedstawione przez biegłych opinie nie budzą żadnych wątpliwości w świetle zasad logicznego rozumowania oraz zasad doświadczenia życiowego, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Za w pełni wiarygodny i przydatny do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy Sąd uznał także dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu psychologii J. P.. Przedstawiona przez biegłą opinia została sporządzona w sposób rzetelny, fachowy na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, wywiadu od powódki i co istotne w oparciu o wyniki testów psychologicznych. Przedmiotowa opinia jest jasna, logiczna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności, a wnioski do jakich doszła biegła zostały należycie i przekonująco uzasadnione.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do kwestionowania dowodu z zeznań świadków oraz przesłuchania powódki. W ocenie Sądu zeznania wymienionych osób były szczere, zbieżne ze sobą i niesprzeczne z innymi zebranymi w niniejszej sprawie dowodami. Nadto, zeznania te nie budziły żadnych wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania.

Podstawę prawną powództwa stanowiły przepisy art. 805 kc, art. 822 kc, art. 445 § 1 kc i art. 444 kc. Przepis art. 805 kc stanowi legalną definicję umowy ubezpieczenia. Wedle natomiast przepisu art. 822 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Stosownie do art. 822 § 2 kc jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. W myśl art. 822 § 4 kc uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Podkreślić należy, iż odpowiedzialność ubezpieczyciela jest pochodną odpowiedzialności sprawcy. Podstawę odpowiedzialności bezpośredniego sprawcy stanowi w rozpatrywanym przypadku przepis art. 436 § 1 kc. Według art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Stosownie do art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

W ocenie Sądu za odpowiednią w rozumieniu art. 445 kc kwotę zadośćuczynienia w okolicznościach niniejszej sprawy należało uznać kwotę 8.500 zł, na co składa się również kwota 1.500 zł przyznana w ramach postępowania likwidacyjnego. W toku niniejszego postępowania powódka wykazała, że wskutek przedmiotowego wypadku doznała stłuczenia stawu kolanowego (w zasadzie rzepkowo – udowego), a także rany tłuczonej okolicy przedrzepkowej prawej,

co wynika z opinii biegłego ortopedy. Podkreślić jednak należy, iż już przed wypadkiem u powódki występowała lateralizacja rzepki na podłożu koślawości stawu kolanowego, co prowadziło do nadmiernego zużycia chrząstki stawowej w bocznym przedziale stawu. Stłuczenie kolana, do którego doszło w wyniku wypadku, nałożyło się na istniejące wcześniej uszkodzenie, powodując powiększenie zakresu dysfunkcji. Zważywszy, iż zgodnie z art. 361 § 1 kc ubezpieczyciel odpowiada jedynie za skutki pozostające w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem sprawcy, należało rozdzielić następstwa wypadku oraz choroby samoistnej. Rozdzielenia skutków obu zdarzeń Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego ortopedy, który wskazał, że łączny trwały uszczerbek wynikający z dysfunkcji chrząstki stawowej wynosi 2 %, przy czym tylko połowa tego uszczerbku jest następstwem wypadku. Z opinii biegłego wynika, że rana tłuczona okolicy przedrzepkowej prawej została wygojona w typowym terminie, jednak skutkowała wytworzeniem blizny. Ustalona przez biegłego wysokość uszczerbku uwzględnia wystąpienie wymienionej blizny o długości 4 cm w okolicy przedrzepkowej, która powoduje dyskomfort i dysfunkcję np. przy klękaniu. Z uwagi na brak uszkodzeń więzadłowych, przykurczów brak było podstaw do ustalenia wyższego uszczerbku. Poza powyższymi obrażeniami skutkiem wypadku były także dolegliwości bólowe, które biegły ocenił jako były znaczne w okresie pierwszych 3-4 tygodni. Po tym czasie dolegliwości ulegały stopniowemu zmniejszeniu. Jak wynika z zeznań powódki z ww. dolegliwościami walczyła, stosując leki przeciwbólowe. Wymienione obrażenia i dolegliwości skutkowały koniecznością podjęcia długotrwałego leczenia oraz rehabilitacji. Z dołączonej do akt sprawy dokumentacji medycznej wynika, że od wypadku powódka pozostaje pod opieką lekarza ortopedy. Początkowo, stosowano leczenie zachowawcze, które jednak – jak wskazał biegły P. – przyniosło mierne efekty i zaszła konieczność podjęcia leczenia operacyjnego. W dniu 19 maja 2018r. powódka przeszła zabieg chondropatii III. stopnia rzepki i II. stopnia przedziału bocznego prawego stawu kolanowego. Ponadto, konieczna była rehabilitacja. Od chwili zdarzenia powódka przeszła już kilka serii zabiegów usprawniających, które początkowo były wykonywane przy występujących silnych dolegliwościach bólowych oraz obrzęku kolana. Zgodnie z zaleceniami fizjoterapeuty wykonywała również ćwiczenia stawów kolanowych w domu. Przez kilkanaście tygodni od dnia wypadku powódka poruszała się o kulach łokciowych, najpierw dwóch, a potem jednej. Wskazanie do odciążania uszkodzonej kończyny i stosowania kul potwierdził biegły. Odniesione obrażenia powodowały problemy przy wychodzeniu z domu np. do lekarza. Wedle wiarygodnych zeznań świadków, powódka była znoszona po schodach przez męża i sąsiada na krześle. Odniesione wskutek wypadku obrażenia miały także wpływ na funkcjonowanie powódki na płaszczyźnie zawodowej i rodzinnej. W związku z odniesionym urazem powódka nie mogła podjąć zatrudnienia z dniem 1 grudnia 2015r., mimo że wcześniej pomyślnie przeszła rozmowę kwalifikacyjną i uzgodniła z przyszłym pracodawcą warunki pracy, co wynika z przedłożonego oświadczenia niedosłego pracodawcy powódki oraz zeznań poszkodowanej. Zdarzenie miało również wpływ na funkcjonowanie powódki w środowisku rodzinnym i na jej samopoczucie. Co prawda – w świetle opinii biegłego – powódka nie potrzebowała pomocy ze strony osób trzecich, lecz niewątpliwie potwierdzone przez biegłego wskazania do odciążania uszkodzonej kończyny uniemożliwiały powódce wykonywanie takich czynności dnia codziennego jak np. robienie zakupów, tym bardziej, że poruszała się przy pomocy dwóch kul łokciowych, co jak wskazał biegły również miało swoje medyczne uzasadnienie. Stąd przynajmniej w tym zakresie powódka musiała korzystać z pomocy małżonka. Należało również mieć na uwadze, że wypadek odcinał piętno na stanie emocjonalnym powódki. Zarówno z zeznań świadka M. B., jak i zeznań poszkodowanej wynika, że skutki wypadku wpłynęły na obniżenie nastroju powódki czy problemy ze snem. Dla poszkodowanej szczególnie przykry był brak możliwości uczestniczenia w przygotowaniach do Świąt Bożego Narodzenia 2015r., w których dotąd zawsze brała aktywny udział. Wpływ skutków wypadku na stan emocjonalny poszkodowanej potwierdza opinia biegłej z zakresu psychologii, która wskazała, że wypadek był dla powódki doświadczeniem silnie stresującym, które na przestrzeni kilku – kilkunastu tygodni wywołało u niej objawy o charakterze nastroju rezygnacyjnego, zobojętnienia, rozpacz, izolowania społecznego, zaburzeń snu itp., a następnie, spowodowało dominująco lęki i objawy z kręgu unikania. Mając zatem na względzie ogół przedstawionych powyżej skutków wypadku, w szczególności stopień cierpienia fizycznych i psychicznych, ich intensywność i długotrwałość, długotrwałość i przebieg procesu leczenia, wiek poszkodowanej Sąd doszedł do przekonania, że roszczenie o dopłatę zadośćuczynienia jest uzasadnione jedynie do kwoty 7.000 zł. W ocenie rozmiar krzywdy poniesiony przez powódkę nie jest na tyle duży, aby uzasadniał przyznanie jej zadośćuczynienia w kwocie wskazanej w pozwie. Uwzględniając jedynie w części żądanie powódki Sąd miał na względzie, że wskutek zdarzenia powódka odniosła trwały uszczerbek na zdrowiu w zakresie narządu ruchu tylko w wysokości 1 %, a wypadek jedynie pogłębił już wcześniej istniejące dysfunkcje. Nadto, powódka nie poniosła żadnego

uszczerbku w ujęciu neurologicznym. Dlatego powództwo o zapłatę zadośćuczynienia ponad kwotę 7.000 zł podlegało oddaleniu na podstawie ww. przepisów a contrario.

Na uwzględnienie w całości zasługiwało natomiast roszczenie o zwrot kosztów leczenia. Z opinii biegłego jednoznacznie wynika, że uzasadnione były wydatki związane z rehabilitacją oraz leczeniem. Należało mieć również na względzie, że badania oraz zabiegi rehabilitacyjne, których koszt objęty jest żądaniem pozwu, zostały zlecone powódce przez lekarza prowadzącego leczenie ortopedyczne bezpośrednio po wypadku (w dniu 20 listopada 2015r., 18 grudnia 2015r., 11 marca 2016r. lekarz zlecił rehabilitację, w dniu 11 grudnia 2015r. badanie USG, w dniu 5 lutego 2016r. badanie (...), zaś w dniu 25 marca 2016r. wykonanie opisu badania (...)). W toku rehabilitacji zalecono powódce wykonywanie ćwiczeń w domu. W kontekście powyższego należało uwzględnić żądanie zwrotu zakupu sprzętu rehabilitacyjnego (32 zł), kosztów zabiegów rehabilitacyjnych (45 zł + 306 zł), badania USG (95 zł), badania (...) (425 zł) oraz opisu tego badania (100 zł). Nadto, z uwagi na powstałą bliznę oraz obrzęki uzasadniony był koszt zakupu leków przeciwobrzękowych (H.) i wspomagających regenerację blizn (C.). Zważywszy na datę poniesienia poszczególnych wydatków nie ulega wątpliwości, że wszystkie koszty leczenia pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem i zostały faktycznie przez powódkę poniesione. Na potwierdzenie zakupu powódka przedstawiła paragony fiskalne i faktury VAT. Zdaniem Sądu żądanie zwrotu kosztów badań i rehabilitacji pozostaje uzasadnione, mimo że takie świadczenia są refundowane w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. Jest bowiem okolicznością notoryjną, że terminy oczekiwania w placówkach publicznej służby zdrowia na rehabilitację czy na badanie (...), na które istnieje duże zapotrzebowanie społeczne, wynosi co najmniej kilka tygodni, toteż nie można czynić powódce zarzutu ze skorzystała z odpłatnej konsultacji. W przeciwnym razie zakres szkody niemajątkowej mógłby ulec powiększeniu. Nie ulega przy tym wątpliwości w świetle stanowiska doktryny, że odszkodowanie obejmować może także koszty leczenia w prywatnej placówce, nawet jeśli podobne zabiegi oferowane są przez NFZ (por. M. Gutowski, Kodeks cywilny. Tom I. Komentarz. Art. 1-449¹¹, 2016; K. Osajda, Kodeks cywilny. Komentarz, 2019).

Sąd uwzględnił również koszt opinii medycznej wykonanej na zlecenie powódki celem weryfikacji ustaleń poczynionych w trakcie postępowania likwidacyjnego odnośnie stanu zdrowia powódki. Zważyć bowiem należy, iż poszkodowana nie posiada wiadomości specjalnych w zakresie medycyny i nie była w stanie samodzielnie dokonać oceny prawidłowości czynności podjętych przez zakład ubezpieczeń. Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło, że pozwany nie dochował należytej staranności przy określeniu rozmiaru poniesionej przez powódkę szkody majątkowej czy niemajątkowej, znacząco zaniżając wysokość wypłaconych świadczeń. Stąd poniesiony przez powódkę wydatek należało uznać za zasadny i celowy. W świetle stanowiska judykatury odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004r., III CZP 24/04, L.).

Powódka domagała się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego za skutki wypadku mogące ujawnić się w przyszłości. W ocenie Sądu roszczenie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż powódka nie wykazała interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego. Z opinii biegłych, w szczególności biegłego ortopedy, nie wynika bowiem, że w przyszłości mogą ujawnić się inne skutki zdarzenia z dnia 10 listopada 2015r. Prawdopodobieństwa wystąpienia dalszych skutków zdarzenie nie można również stwierdzić na podstawie innych zaoferowanych przez stronę powodową dowodów. Stąd żądanie w tym zakresie należało uznać za nieudowodnione.

Reasumując, na mocy art. 805 kc, art. 822 kc, art. 445 § 1 kc i art. 444 kc, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.394,80 zł. Na mocy art. 481 kc Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 8.088,80 zł (objętej pierwotnym żądaniem) od dnia 16 czerwca 2016r., mając na względzie, że szkoda została pozwanemu zgłoszona w dniu 16 maja 2016r. a termin do wypłaty odszkodowania wynosił 30 dni, zgodnie z przepisem art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Nie ulega bowiem wątpliwości, że pozwany jako profesjonalista dysponuje środkami technicznymi i osobowymi (fachowym zespołem lekarzy orzeczników) i w związku z tym był w stanie ustalić

rozmiar szkody majątkowej i niemajątkowej w terminie ustawowym. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu z przyczyn wskazanych powyżej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 102 kpc i ze względu na trudną sytuację finansową, życiową oraz zdrowotną powódki odstąpił od obciążania jej kosztami procesu, mimo że przegrała niniejszy spór w 58 %. Jak wynika z okoliczności sprawy powódka nie pracuje, utrzymuje się z emerytury matki i prac dorywczych męża, a z uwagi na złą sytuację finansową była zwolniona od kosztów sądowych w niniejszej sprawie. W tym stanie rzeczy obciążenie powódki nawet częścią kosztów procesu może wpłynąć tylko i wyłącznie na pogorszenie i tak złej sytuacji materialnej powódki i spowodować, że nie będzie miała wystarczających środków na pokrycie kosztów utrzymania i leczenia. W świetle stanowiska judykatury podstawą odstąpienia od obciążania strony kosztami procesu może być trudna sytuacja życiowa, majątkowa, zdrowotna, osobista, która uniemożliwia pokrycie przez stronę kosztów procesu należnych przeciwnikowi (por. postanowienie SN z dnia 22 lutego 2011r. II PZ 1/11, L.). Nadto, ustalenie faktycznego rozmiaru poniesionej szkody niemajątkowej nie było możliwe na etapie sporządzania pozwu i wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego, w tym w szczególności zasięgnięcia wiadomości specjalnych.